

[Glistrup]

dem ned med 5 pct. og bevarer 95 pct. Havde man endda gjort det omvendte og sat dem ned med 95 pct. og bevaret de 5 pct., så kunne der jo være noget om det, men all right, ethvert skridt frem er et fremskridt, og derfor vil energidelen af disse lovforslag blive støttet af Fremskridtspartiet.

Hvad angår bildelen, er det således, at vi nu er kommet dertil, at de årlige bilskatter er røget op på et formidabelt beløb af 23.375.000.000 kr., og da bilismen er enormt vigtig for trivlsen i samfundet, både i produktionssektoren, så man kan være mobil, i fritidssektoren og i transporten mellem hjem og arbejdssted, er der al mulig grund til at sænke bilskatten meget væsentligt. Det er da i hvert fald et fremskridt, en fremstrakt hånd, at man nu siger: Vi vil lette bilbeskatningen med de 4-5 promille, som disse 100 mio. kr. udgør, men det siger sig selv, at det ikke kan være andet end et symbolsk tegn på den bilskattenedsættelse, der er så desperat påkrævet af så mange grunde, og det kan under ingen omstændigheder med disse 4-5 promilles nedsættelse være noget, der markant kan virke i den retning, vi bør gå, nemlig at privatbilismen får større udbredelse i Danmark. Derfor er disse 100 mio. kr. et tegn, men om man har bragt det på den ene eller den anden bilskat, er ret ligegyldigt. Nu har regeringen altså valgt at lægge den på de 6 øre, som det vel bliver inklusive moms, på benzinprisen, literprisen på benzin, og så fred være med det. Den trænger til nedsættelse ikke mindst af grænsehandelshensyn, lige så vel som andre bilskatter trænger til markante nedsættelser.

Summa summarum: Fru Aase Olesens bekymringer over, at hun havde mistet flertallet, som hun havde før folketingsvalget, kan bortvejres som dug for solen. Fru Aase Olesen har ingen grund til at være bekymret over noget som helst, hun har Fremskridtspartiet til at hjælpe sig, og vi går hånd i hånd med det, som jeg forstod på fru Aase Olesen var det, som var det reelle indhold af regeringens og De Radikales aftale: at man ville lave disse forslag stort set, som regeringen har gjort, hvis vel at mærke man havde haft flertal. Man har flertallet ganske på samme måde, som man havde før 8. september. Vi glæder os til at komme i arbejdstøjet sammen med fru Aase Olesen, og vi glæder os

til i fællesskab at gennemføre regeringens forslag eller – hvis man vil lave nogle korrektioner med hensyn til at flytte en lille smule om på beløbene og beregningerne – så i den ånd, som aftalen blev indgået i – i marts 1986, var det vel – mellem regeringen og De Radikale. Den kan blive gennemført, fuldstændig som fru Aase Olesen fremstillede det i sin replik. Parløbet B-Z er startet.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg håber, hr. Glistrup bemærkede, at jeg på Det Radikale Venstres vegne sagde, at vi ikke fandt nogen anledning til at nedsætte benzinafgiften nu med den prisudvikling, der var. Så jeg takker for tilslutningen.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti vedstår naturligvis også de aftaler, der er truffet, og står bag skatteministerens forslag, som de er fremsat. Vi erkender naturligvis, at der skal skaffes et flertal, og ønsker helt principielt brede flertal.

Vi vil også medvirke til, at der ved udvalgsarbejdet kan opnås en bred tilslutning til det, der nu må blive det endelige resultat.

Jeg har med stor interesse lyttet til de betragtninger, der fra flere ordføreres side er kommet om disse spørgsmåls sammenhæng med andre væsentlige problemer. Når den konservative ordfører taler om brugen af sildeolie og sætter spørgsmålstegn ved, om det er den rigtige anvendelse af en sådan ressource, lytter vi med stor interesse.

Med tilsvarende stor interesse lytter vi naturligvis til de miljømæssige betragtninger, der er fremsat fra flere ordføreres side, og vi synes, at der hermed er lagt stof på bordet til en række interessante samtaler i udvalget.

Preben Møller Hansen (FK):

I perioden frem til den 10. april 1986 var der her i landet en lang række arbejdsnedlæggelser. Ja, man gik endda så vidt, at man på et tidspunkt ville forhindre Folketingets medlemmer i at indtage deres pladser og passe det arbejde, som de nu var valgt til.